

דרך עליונה שיזוצאת מלמعلاה, כמו שהוא אמר (ישעה מ) הנוון בים דרך וגוו. נחש, מי שמשפטך אחרי, כאלו הולך על אותה דרך עליונה להכחישו, משום שמאורה דרך גוו נזונים הקועלות העליוניות.

ואם אמר, דין לפה הוא בדרךה הזו? אלא בפתחו (בראשית ג) ואות להט החרב המתחפכת לשמוד את דרך עין החיים. כי גם הנשען את דרך עין החיים. כי גם הנשען עקיבי סוס וגוו, כדי לשמר אותו לכל המלחמות. אמר רבי אלעזר, תקון הפסא הוא. בא ראה, בפתח של שלמה המלך, נחש אחד מנגע בקשרי השרבית

שלמעללה מהאריות.

ברוח (שופטים ג) ותחל רום ה' לפעםו במחלוקת דין וגוו. בא ראה, שמשון היה נזיר עולם, ופירוש מן העולם הוא, והתגבר בו פח חזק, והוא היה נשבע על כל העולם הנגיד עמים עובדי עבדות כוכבים ומפלות, שהרי ירשת מלך ברכת דין אביו ירש, שכחוב

יהי דין נחש עלי דרך וגוו.

אמר רבי חייא, נחש ידיעא, שפיוף מהו? אמר לו, סוד שפיוף מהו? אמר לו, סוד התקoon של מכם פים שנחש הוא שפיוף, כי גם אותו בלבם הרשע, בכל קיה יודע. בא ראה, בפתח (במדבר כ) וילך שפי, לעמגין בהאי, ולו מגין בהאי. לפעםם בזה ולפעמים בזה.

ואם אמר, דין אין דרגתו קינה - כי זה ודי, אלא הטענה על דרגה זו (לאוthon) להיות צד אחים, ושבה הוא שלו, ממנין של המלך בזעה, וממנה על זה, וכבוד הוא לכל אוטם המננים. וכפה בכל אוטם המננים שתחפיקם נפרדות דרכיהם ודרגות, הן לטוב והן לרע, וכלם נאחים בתקוני הפסא הלאה. ולכן דין לצד צפונ,

מלעילה. כמה דעת אמר, (ישעה מ) הנוון בים הדריך וגוו. נחש, מאן דاشתדל אבתירה, Cainilo אויל על ההורא דרך עלאה לאפקחשה ליה, בגין דמההוא דרך, אהזנו עלמין עלאי. יא' תימא, דין, אםאי איהו בדרגא דא, אלא כדכתיב, (בראשית ג) ואות להט החרב המתחפכת לשמוד את דרך עין החיים. כי נמי הנשען עקיבי סוס וגוו, בגין לנטרא ליה לכל משירין. אמר רבי אלעזר, תקונא דכירסיא איהו. תא חזי, כרסיא דשלמה מלכא, מד חוויא מרבף בקטורי שרביטה ליעילא מאירועא.

בתיב, (שופטים ג) ותחל רום ה' לפעםו בטענה דין וגוו. תא חזי, שמשון נזיר עולם הוה, ופריש עלמא איהו, ואתגבר בהאי עלמא, לקלל תקיפה, והוא הוה חוויא בהאי עלמא, עמין עובי עבודת פוכבים ומילות, דהא אחסנת חולקה דברכתא דין אבוי ירית, דכתיב, יהיו דין נחש עלי דרך וגוו.

אמר רבי חייא, נחש ידיעא, שפיוף Mai ניהו. אמר ליה, רוזא דתקונא דחרשין, דין נחש איהו שפיוף, כי נמי ההורא רשות דבלעם, בכלא הוה ידע. תא חזי כתיב, (במדבר כ) וילך שפי, לעמגין בהאי, ולו מגין בהאי. יא' תימא דין, לאו דרגיה בהאי. כי הוא ודי. אלא אהמנא על דרגא דא (להו), למחיי סטרא בתרייתא, ושבחא איהו דיליה, ממן דמלכא בהאי, וממן על הא, ויקרה איהו לכל אינון ממני. וברסיא דמלכא, בכל אינון ממן אתתקון, בכל הגי ממן תחותתייהו מתפרקן אורחין ודרגין, הן לטב, הן לביש, וכליהו אהזדו בחייב תקונין דכirsia. ובגיגי כי דין לסתור צפונ, בנוקבא